

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านการแสวงหาความรู้ ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์องค์ความรู้ ด้านการแบ่งปันความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์องค์ความรู้ ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
5. เพื่อเปรียบเทียบการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยระหว่างภาครัฐ ราชภัฏ เทคโนโลยีราชมงคลและเอกชน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 4 กลุ่มได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวม 119 แห่งจำนวนทั้งสิ้น 1,785 คน ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2552 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งส่วน Stratified Sampling และในกรณีที่ประชากรมีลักษณะที่แตกต่างกันเมื่อแบ่งกลุ่มสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่ได้ แต่ละชั้นภูมิ ซึ่งกำหนดเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากรเป้าหมาย ได้จำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น และการการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแบ่งได้ 4 ด้านคือ การแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ การนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้และการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้ของ

บุคลากรห้องสมุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยใช้ค่า T-test F- test และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยปรากฏผลโดยสรุปดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 245 คน (ร้อยละ 86.27) เป็นเพศชายจำนวน 39 คน (ร้อยละ 13.73) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งพบว่า ส่วนใหญ่เป็นบรรณารักษ์ จำนวน 137 คน (ร้อยละ 48.24) รองลงมาคือ หัวหน้างาน จำนวน 87 คน (ร้อยละ 30.63) ผู้บริหาร จำนวน 32 คน (ร้อยละ 11.27) และอื่นๆ จำนวน 28 คน (ร้อยละ 9.86)

จำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปี จำนวน 139 คน (ร้อยละ 48.94) รองลงมา คือ 15 ปี จำนวน 61 คน (ร้อยละ 21.48) 30 ปี จำนวน 35 คน (ร้อยละ 12.32) 20 ปี จำนวน 27 คน (ร้อยละ 9.51) และ 25 ปี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 7.75)

จำแนกตามสถาบันที่สังกัดพบว่า ส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 133 คน (ร้อยละ 46.83) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 80 คน (ร้อยละ 28.17) มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 47 คน (ร้อยละ 16.55) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.45)

จำแนกตามหน้าที่ความรับผิดชอบพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานบริการ จำนวน 110 คน (ร้อยละ 38.73) รองลงมาคือ งานบริหาร จำนวน 79 คน (ร้อยละ 27.82) งานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ จำนวน 74 คน (ร้อยละ 26.06) และงานเทคโนโลยี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 7.39)

ส่วนใหญ่หน่วยงานมีการจัดทำ KM ของห้องสมุดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (ร้อยละ 86.97) และมีช่องทางเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้ของห้องสมุดมากกว่า 2 ช่องทาง (ร้อยละ 80.28)

2. ตอนที่ 2 ข้อมูลการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ด้านการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และ ด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 4 ด้านผลพบว่า การแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ตามลำดับคือ ท่านเห็นด้วยกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ท่านคิดว่าสามารถเรียนรู้ความชำนาญที่แฝงอยู่ในตัวบุคลากรห้องสมุดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และท่านแสวงหาความรู้ใหม่หรือค้นหาความคิดใหม่ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของห้องสมุดจากภายนอกองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ตามลำดับ

ส่วนด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ตามลำดับสามลำดับแรก คือ การร่วมกันทำกิจกรรมเป็นทีมเพื่อแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ทำให้ท่านมีมุมมองหลากหลาย, ท่านคิดว่าการนำเทคนิคไปใช้ร่วมกันเป็นการเอื้อเพื่อซึ่งกันและกันเป็นการประหยัดต้นทุนและท่านคิดว่าควรส่งเสริมการให้บริการภูมิปัญญาและเต็มใจแลกเปลี่ยนข้อมูล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ตามลำดับ

สำหรับด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ตามลำดับสามลำดับแรก คือ ท่านเห็นด้วยกับผู้บริหารที่มีการผลักดันให้การปฏิบัติงานมุ่งสู่เป้าหมายอย่างผูกพัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ท่านเห็นด้วยการจัดทำแผนปฏิบัติการและทบทวนการจัดการความรู้ในเรื่องที่รับผิดชอบและคิดแสวงหาแนวทางใหม่ๆที่แตกต่างจากเดิม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และ หัวหน้างานนำความรู้จากผลลัพธ์ที่ได้ ไปปรับใช้กับสภาพการที่เหมาะสมกับแต่ละงานท่านเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ตามลำดับ

ในทำนองเดียวกันด้านการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ตามลำดับสามลำดับแรก คือ ท่านคิดว่าบรรณารักษ์มีการใช้ความรู้ในการเข้าถึงแหล่งความรู้โดยผ่านสื่อเทคโนโลยี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 บรรณารักษ์ของท่าน มีการให้ข้อมูลผ่านช่องทางเผยแพร่และการสื่อสารความรู้อย่างน้อยสองช่องทาง เช่น การบอกต่อ, การประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้บรรณารักษ์ของท่านสามารถเผยแพร่ด้วยวิธีตามจากผู้รู้

จากประสบการณ์ที่ได้รับการยอมรับและการให้ความไว้วางใจจากการบริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ตามลำดับ

3. ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการแบ่งปันความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 และมีการเผยแพร่แหล่งความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านการแบ่งปันความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการผ่านเว็บไซต์ตลอด 24 ชั่วโมง ท่านมีขั้นตอนสืบทอดง่าย เข้าถึงความรู้ได้รวดเร็ว สะดวก และแสวงหาข้อมูลใหม่ๆตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ท่านใช้บริการออนไลน์และหาคำตอบเฉพาะของข้อมูล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ท่านใช้การแบ่งปันความรู้จากการทำงานด้วยการรับฟังหรือมาก่อนข่าวสารต่างๆที่มีผลกระทบต่อการทำงาน, การให้ข่าวสารข้อเท็จจริงท่านสามารถเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารกันได้ และท่านคิดว่าเนื้อหาของข้อมูลความรู้ในเว็บไซต์ของห้องสมุด มีการออกแบบรูปแบบที่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

ด้านการเผยแพร่แหล่งความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการผ่านเว็บไซต์ตลอด 24 ชั่วโมง ท่านมีขั้นตอนสืบทอดง่าย เข้าถึงความรู้ได้รวดเร็ว สะดวก และแสวงหาข้อมูลใหม่ๆตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ท่านคิดว่าเนื้อหาของข้อมูลความรู้ใน เว็บไซต์ของห้องสมุด มีการออกแบบรูปแบบที่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 การให้ข่าวสารข้อเท็จจริงท่านสามารถเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารกันได้ และท่านใช้บริการออนไลน์และหาคำตอบเฉพาะของข้อมูล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

4. ตอนที่ 4 ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน 1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่มีเพศต่างกันมีการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวมและรายด้าน

สมมติฐาน 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่มีตำแหน่งต่างกันมีการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้แตกต่างกัน ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .018 แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุด และด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้ บุคลากรห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาที่มีตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้ ทั้งโดยภาพรวม ด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุด และด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด พบว่าผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าบรรณารักษ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐาน 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้แตกต่างกัน ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .011 แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุด และด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวม พบว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 25 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุด และด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด พบว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 30 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐาน 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีสถาบันที่สังกัดต่างกันมีการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้แตกต่างกัน ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .024 แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมด้านการนำความรู้ที่

ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุด พบว่าบุคลากรที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐาน 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกันมีการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้แตกต่างกัน ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด พบว่าบุคลากรที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานบริหารมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศและงานเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำหรับการอภิปรายผลดังนี้

1. ศึกษาการสร้างองค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

1.1 การสร้างองค์ความรู้ด้านการแสวงหาความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่สอบถามมีสามข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบวนการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญ ที่เป็นเช่นนี้เพราะปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการตัดสินใจขององค์กร ในประเด็นที่ว่าเมื่อเวลาและสถานที่เปลี่ยนไปความจริงก็เปลี่ยนไปด้วย จนทำให้การได้รับสารสนเทศหรือความรู้ สามารถผลักดันให้คนในองค์กรมีการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงซึ่งสามารถใช้ชีวิตผลสิ่งทีเรียนรู้ได้ เป็นการเพิ่มศักยภาพแก่องค์กรด้วยเป้าหมายและทิศทางที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความรู้ต่างๆก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำมาสร้างนวัตกรรม แม้ว่าทำงานร่วมกันจะเป็นความรู้ที่มีการถ่ายโอนความรู้ได้ในลักษณะจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง (ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ, 2548 : 48 – 50) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เศรษฐชัย ชัยสนธิ และ

จิตภัสร์ สมพันธ์สมโภช (2550 : 126 – 127) ที่กล่าวว่า iva ความรู้กับข้อมูลมีความแตกต่างกันอยู่ 2 ประการคือ ความชัดเจนในแง่ของความถูกต้องกับความเป็นสากลที่แสดงออกในรูปภาษาธรรมชาติของความรู้ อย่างไรก็ตามการคิดสร้างสรรค์เป็นการคิดหาแนวทางใหม่ ในการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ มีสามลักษณะเด่นได้แก่ ลักษณะแรกความคิดแง่บวกเป็นการพูดที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัย ลักษณะที่สอง การคิดลบ ควรใช้เป็นการคิดที่ไม่ทำลายล้างมากกว่า ลักษณะที่สามเป็นการคิดสร้างสิ่งใหม่ๆที่แตกต่างไปจากเดิม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2545 : 11- 23)

ส่วนการเรียนรู้ความชำนาญที่แฝงอยู่ในตัวบุคลากรห้องสมุดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานมีประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่า มิติแห่งการเรียนรู้คือการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ วีรวิฑูร มาฆะศิริรานนท์(2548 : 17 – 18) ที่กล่าวว่า การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ หัวใจสำคัญสำหรับการสร้างความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน ต้องมีแรงผลักดันช่วยให้เกิด เช่น ยุคโลกาภิวัตน์ ผู้คนในโลกให้ความสำคัญด้านภาษาอังกฤษ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะใช้คู่กับคอมพิวเตอร์กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น การทำงานต้องอาศัยเทคโนโลยีที่มีได้ทุกหนทุกแห่ง สำหรับการบริหารข้อมูลเพื่อเพิ่มความเร็วและคุณภาพในการเรียนรู้

สำหรับการแสวงหาความรู้ใหม่หรือค้นหาความคิดใหม่ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของห้องสมุดจากภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาประเด็นนี้ การจัดการความรู้เป็นการจัดเก็บความรู้ในระบบงานที่คนในองค์กรมีความต้องการและในตัวคนมีความรู้เกี่ยวกับงานนั้น จึงต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้คนหันมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ทั้งในลักษณะแบบพบเห็นหน้ากันหรือผ่าน blog เล่าเรื่องนำรู้ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน (จำลักษ์ณ์ ขุนพลแก้ว. 2549 : 50 – 53)

1.2 การสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในประเด็นรายการที่สอบถามมีอยู่ 2 ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การสร้างคุณค่า การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยการประเมินการจัดการความรู้ที่ได้รับ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ความคิดที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน บุคลากรต้องเข้าใจคุณค่าของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่ามีประโยชน์ต่อองค์กรอย่างไร ควรมีวิธีการส่งเสริมหรือการให้รางวัลบุคลากรที่เต็มใจแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมทั้งควรมีการประเมินว่าการจัดการความรู้ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างไรเพื่อใช้วัดต้นทุนทางปัญญาขององค์กรได้ ทั้งนี้การประมวลผลการจัดการความรู้จากประสบการณ์ของ Know – how ที่มีจากสารสนเทศรูปแบบต่างๆจำเป็นต้องใช้เทคนิคการรวบรวมความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยการเชื่อมโยงกับข้อมูลอื่นๆ จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร จนสามารถนำมาใช้ในการบริหารได้ ซึ่งเหมือนกับ จรินธรณ์ บุตมี (2548 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยที่เกิดจากห้องสมุดมีการตัดสินใจจ้างหรือจะจัดจ้างแหล่งภายนอก เพราะความต้องการ

ให้ผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านและแหล่งที่จ้างส่วนใหญ่คือ บริษัทเอกชน ซึ่งคล้ายคลึงกันกับวรรณประภา เอี่ยมฤทธิ์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่าห้องสมุดส่วนใหญ่มีการประเมินผลการใช้บริการด้วยการใช้ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเป็นเกณฑ์และกำหนดให้มีฝ่ายงานเฉพาะ รับทำหน้าที่ประเมินผล

สำหรับขั้นตอนที่ทำให้เกิดแรงจูงใจแลกเปลี่ยนด้วยการถ่ายทอดความรู้ของทีม ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและשרפרסברการระหว่างกันและกัน เพื่อหาแนวคิดที่ดีสามารถแนะนำทางออกหรือทำการแก้ไขปัญหาได้ (บุญทัน ดอกไธสง. 2540 : 145) โดยเฉพาะการสร้างทีมงาน อรุณ รัชธรรม (2540 : 267 – 268) ให้แง่คิดว่าการเปลี่ยนแปลงคนที่ทำงานตามลำพังมาสู่การทำงานเป็นทีมต้องมีการเลือกสมาชิกที่มีทักษะที่เหมาะสมกับงาน และใช้ความสามารถส่วนตัวเพื่อฝึกฝนความชำนาญ และใช้ระบบการให้รางวัลกระตุ้นความพยายามในการร่วมมือกัน สร้างความเชี่ยวชาญใหม่ๆซึ่งทีมต้องการและขาดอยู่เหมือนกับ บุญส่ง หาญพานิช (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าผู้บริหารมีความประสงค์ในระดับมาก ให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ข้ามหน่วยงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการมากขึ้น และให้มีการบริหารความรู้ในลักษณะของการร่วมมือที่ต่างฝ่ายต่างเป็นผู้ให้และผู้รับบริการ เน้นการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และการบริการความรู้อย่างทั่วถึงทั้งภายในและภายนอกสถาบัน อีกทั้งใกล้เคียงกับ ทรงศรี สาประเสริฐ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการถ่ายทอดความรู้คือ การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การได้รับการยอมรับและยกย่องจากสังคมคือสิ่งทุกคนปรารถนาเช่น สิ่งที่ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิใจมากที่สุดในชีวิตและเป็นเหตุจูงใจให้มีการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนคือ เนื้อหาสารของความรู้ในงาน วิธีการประเมินผลการถ่ายทอดความรู้จะใช้วิธีการสังเกตและสื่อของจริง เป็นต้น

1.3 การสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุด ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่สอบถามมี หกข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก แต่มี 1 ข้ออยู่ที่อยู่ในระดับปานกลางคือ บุคลากรมีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ห้องสมุดให้ป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคลากรห้องสมุดได้มีการริเริ่มพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการปฏิบัติงานของตนเองให้เพิ่มขึ้นจนกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ (ประภัสสร วรรณสถิต. 2550 : 329 – 331) นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ยากที่สุด สำหรับการจัดการคือ การที่จะสามารถทราบได้ว่าอะไรคือความคิดที่อยู่ในสมองของบุคลากร ที่ค้นพบข้อมูลที่จะมีคุณค่าต่อตัวผู้ค้นพบ ปัจจุบันมักใช้อยู่ในรูปของลิขสิทธิ์ให้เป็นทรัพย์สินทางปัญญา อย่างไรก็ตามก็ต้องมีความคิดลักษณะต้นแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สามารถนำไปใช้สร้างเสริมให้

บุคลากรอื่นๆ มีทักษะทางด้านความคิดให้เกิดขึ้น จนสามารถถ่ายทอดความรู้ต่างๆที่เกิดขึ้นผ่านเครือข่ายของบุคลากรเชื่อมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่มีด้วยการสร้างแรงบันดาลใจที่ต้องทุ่มเทความสามารถให้กับการปฏิบัติงาน แต่บางครั้งอาจมีสาเหตุอื่นที่เป็นที่มาของการขาดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานและมีความเชื่อว่าความคิดต่างๆเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่ในตัว จนทำให้เกิดความไม่มั่นใจกับสิ่งที่ค้นพบ เพราะอาจเนื่องมาจากประสบการณ์ ซึ่ง อารมณ์ ภู่วิทยพันธ์ (2550 : 1-37) กล่าวว่า การพัฒนาอาชีพของบุคลากรต้องเริ่มตั้งแต่การเข้าทำงานไปจนกระทั่งลาออก จึงควรมีแนวคิดด้านการเตรียมความพร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาและใช้คนให้เกิดประโยชน์ ควรกำหนดให้มีแผนระยะสั้นหรือระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน ซึ่งทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่องานที่รับผิดชอบ ซึ่งใกล้เคียงกับ ชัยเสถียร พรหมศรี (ม.ป.ป. : 147) มุ่งเน้นที่ผลงานตามกรอบที่ตกลงกันไว้เป็นการช่วยให้องค์กรสามารถค้นหาจุดอ่อน จุดแข็งของแต่ละคนได้ จากนั้นให้เพิ่มศักยภาพที่ควรปรับปรุงด้วยการมีตัวแทน สำหรับการถ่ายทอดความรู้ที่ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามก็พิจารณาใช้ช่องทางสื่อสารด้วยการพูดเพื่อสั่งการด้วยการรับฟังข้อมูลให้มากที่สุดก่อนที่จะนำไปตัดสินใจ เมื่อมีการสื่อสารเป็นทอดๆไปสู่ระดับต่างๆภายใน ซึ่งการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้หัวใจสำคัญคือการสร้างความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

1.4 การสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยด้านการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในประเด็นรายการที่สอบถามพบว่า อยู่ในระดับมาก ห้าข้อแต่มี 2 ข้อที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ สร้างภาพลักษณ์งานบริการด้วยการให้ผู้ใช้มีการเข้าเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่อง จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหาร บรรณารักษ์ ต้องสร้างแบรนด์หรือภาพลักษณ์การใช้งานจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศที่มี เริ่มจากการประชาสัมพันธ์และใช้การสื่อสารไปยังผู้ใช้บริการ เป็นการสร้างข้อได้เปรียบที่สำคัญ ทำให้มีทางเลือกสำหรับวางกลยุทธ์ของการเผยแพร่ข่าวสาร ให้มีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง (ศิริกุล เลากัยกุล, 2546 : 13 - 130) สอดคล้องกับเกษตรพันธ์ุ ชอบทำกิจ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานบริการของสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความสะดวกในการสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศจากคอมพิวเตอร์ (OPAC) การยืมหนังสือผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการสืบค้นฐานข้อมูลซีดีรอม / ออนไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับรายการที่สอบถามข้อที่สองคือ มีการสำรวจการเผยแพร่องค์ความรู้จากผลที่ได้รับและมีวิธีการเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การสร้างสรรค์การให้บริการในรูปแบบใหม่ๆที่แตกต่างจากคู่แข่ง โดยนำแนวคิดการสร้างคุณภาพที่ประทับใจให้แก่ผู้ใช้ด้วยการ

เพิ่มระดับความพึงพอใจ (นที คำรงกิจการ. 2542 : บทคัดย่อ) ในขณะที่เดียวกันการเผยแพร่ความรู้ให้เป็นที่ยอมรับจากการบอกปากต่อปาก และสามารถเชื่อมโยงให้เข้ากับชีวิตประจำวันตามความต้องการส่วนบุคคล เช่น การพูดคุยเพื่อสื่อสารถึงความโดดเด่นขององค์ความรู้ที่แตกต่าง และเป็นที่น่าเชื่อถือได้ในการใช้งาน (รณพล มาสันติสุข. 2551 : 11 – 20) ฉะนั้นการเผยแพร่แหล่งความรู้ด้วยวิธีการเขียน การใช้สื่อต่างๆ จนสามารถสร้างปัญญาให้แก่ผู้รับได้ในทุกที่ ทุกเวลาและทุกรูปแบบด้วยการใช้เทคโนโลยีเป็นตัวถ่ายโอนความรู้แก่บุคลากรในองค์กรได้ศึกษาเรียนรู้และเข้าถึงความรู้ในลักษณะการแบ่งปัน แลกเปลี่ยน เผยแพร่ กระจาย

2. การเปรียบเทียบการสร้างองค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการแบ่งปันความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับการเผยแพร่แหล่งความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาในประเด็นรายการที่สอบถามพบว่า ด้านการแบ่งปันความรู้ อยู่ในระดับมาก มี 1 ข้อคือ การบริการผ่านเว็บไซต์ตลอด 24 ชั่วโมงและมีขั้นตอนสืบค้นง่าย เข้าถึงความรู้ได้รวดเร็ว สะดวก และแสวงหาข้อมูลใหม่ๆตลอดเวลา ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดการห้องสมุดยุคใหม่ต้องนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารข้อมูล รวมถึงการจัดการโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้ งาน เนื่องด้วยการเชื่อมโยงเครือข่ายต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ใช้งานกับห้องสมุดมีมากขึ้น จนทำให้การจัดระบบการค้นคืนสารสนเทศมีคุณภาพทำให้ผู้ใช้บริการ สามารถเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดได้มากขึ้นและรวดเร็ว ถูกต้องที่สุด ซึ่งเครื่องมือช่วยค้นหาที่จัดทำได้แก่ การสืบค้นจาก OPAC มีหลายวิธีเช่น ค้นคืนจากคำสำคัญ จากชื่อเรื่อง จากหัวเรื่อง จากชื่อผู้แต่ง จากเลขเรียกหนังสือและจากตรรกะบูลีน เป็นต้น ซึ่งใกล้เคียงกับผลงานวิจัยของประอรณูช โปรงมณีกุล (2543 : บทคัดย่อ) พบว่าบรรณารักษ์ส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตปฏิบัติงานทุกวันและรอผลประมาณ 1 – 5 นาที ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จประมาณ 70 % เมื่อแยกตามกิจกรรมที่รับผิดชอบ จึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิราพร ทัศนานุกสิทธ์ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าเว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลหลากหลายส่วนใหญ่ใช้สืบค้นฐานข้อมูลรายการทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดผ่านทางออนไลน์และมีการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของหน่วยงานภายนอก ขณะที่ผลงานวิจัยของไพรัตน์ สุนทรวิทย์ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด รองลงมาเป็นบริการสืบค้นข้อมูลจาก WWW เช่นเดียวกับนักศึกษา

ส่วนด้านการเผยแพร่แหล่งความรู้ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการผ่านเว็บไซต์ตลอด 24 ชั่วโมง มีการขั้นตอนสืบค้นง่าย เข้าถึงความรู้ได้รวดเร็ว สะดวก และ

แสวงหาข้อมูลใหม่ๆตลอดเวลา ท่านคิดว่าเนื้อหาของข้อมูลความรู้ในเว็บไซต์ห้องสมุดมีการ ออกแบบรูปแบบที่แตกต่างกัน การให้ข่าวสารข้อเท็จจริงท่านสามารถเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสาร กันได้ ท่านใช้บริการออนไลน์และหาคำตอบเฉพาะของข้อมูล สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ พบว่าสภาพ ความเป็นจริงในปัจจุบันผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ ความรู้ในระดับมาก แต่การเกิดขึ้นค่อนข้างน้อยในทุกด้านเกี่ยวกับ การสร้างความรู้ การจัดเก็บ ความรู้ การนำความรู้ไปใช้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การบริการความรู้ การสื่อสารความรู้ การ ใช้เทคโนโลยี วัฒนธรรมการไว้วางใจ เป็นต้น ในขณะเดียวกันผู้บริหารมีความประสงค์ในระดับ มาก ในเรื่องให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ข้ามหน่วยงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการมาก ขึ้น โดยให้บริหารความรู้ในลักษณะการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ ที่ต่างฝ่ายต่างเป็นผู้ให้และ ผู้รับบริการ (บุญส่ง หาญพานิช. 2546 : บทคัดย่อ) ดังนั้น แหล่งศึกษาหาความรู้ได้เกิดขึ้นมากมายมี หลายรูปแบบ ที่อาจเข้าไปแทนที่ห้องสมุดในแบบเดิมๆ โดยนักศึกษา อาจารย์ สามารถดูได้จาก เว็บไซต์ต่างๆที่มีการรวบรวมความรู้ไว้หรือให้ข้อมูลเฉพาะทาง เพราะว่าได้รับความสะดวก ง่ายกว่า เร็วกว่า ประหยัด ทันสมัย ครบครันและควมมีชีวิตชีวากว่า (ปรัชญนันท์ นิลสุข และ ทิพภากร รังคสิริ. 2550 : 35)

ข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการ

จากผลการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 3 ประเด็นคือ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

ควรผลักดันให้การปฏิบัติงานมีการทบทวนการจัดการความรู้ในเรื่องที่ รับผิดชอบและคิดแสวงหาช่องทางใหม่ๆที่แตกต่างจากเดิมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ห้องสมุดและมุ่งสู่ เป้าหมายให้ได้เปรียบในการแข่งขันโดยยกย่องหรือให้รางวัลตอบแทนจากแนวคิดใหม่ๆที่มีไอเดีย ดี เป็นที่ยอมรับของกลุ่มงานภายในองค์กร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับหัวหน้างาน

ควรศึกษาการนำความรู้ไปใช้ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตและส่งเสริมการ พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถเพื่อความเชี่ยวชาญของบุคลากรให้ได้อย่างเหมาะสมกับแต่ละ งานด้วยการสนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจการแลกเปลี่ยน การถ่ายทอดความรู้ของทีมให้มีการเรียนรู้ ด้านมุมมองที่หลากหลายตรงกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในงาน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์

ควรศึกษาวิธีการเพิ่มสมรรถะการปฏิบัติงานให้มีความชำนาญและเรียนรู้ ปัญหาและวิธีการแก้ไข ตลอดจนการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้จากการสนทนา

หรือสัมภาษณ์ตามแนวความคิดของผู้รู้ต่างๆ เพื่อเป็นการนำเสนอเนื้อหาในช่องทางของสื่อเพื่อสร้างภาพลักษณ์งานบริการ และข้อมูลงานบริการทุกประเภท ให้มีการใช้ความรู้ด้วยการเข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือกับห้องสมุดอื่นๆ ในเครือข่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการในมิติใหม่และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของผู้บริหารห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
2. ควรมีการศึกษาวัฒนธรรมการสร้างทีมงานเพื่อเปลี่ยนแปลงคนทำงานให้มีความเชี่ยวชาญใหม่ๆ ซึ่งทีมงานต้องการและยังขาดอยู่ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
3. ควรศึกษาการสร้างผลงานให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงานโดยมีกระบวนการปรับปรุงการใช้ทรัพยากรและมีการเพิ่มปริมาณด้านคุณภาพงานอย่างเหมาะสม
4. ควรศึกษาอุปสรรคที่ทำให้การตัดสินใจในงานบริการห้องสมุดมีข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน
5. ควรศึกษาการสื่อสารของผู้นำห้องสมุดกับความเข้าใจในเรื่องการคิดวิสัยทัศน์ต่อบุคลากรห้องสมุด
6. ควรศึกษาพฤติกรรมและค่านิยมในการทำงานและการสร้างความแน่ใจของหัวหน้างานต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการห้องสมุด
7. ควรศึกษาการแสวงหาโอกาสสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีแก่สมาชิกห้องสมุด
8. ควรศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริการของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
9. ควรศึกษาปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์และการวางแผนยุทธวิธีการดำเนินงานของผู้บริหารในระดับสูงและระดับกลางของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในส่วนภาคกลางในประเทศไทย